

Zu goslouantki akad. Kolegi in Prager na letno

F. J. Jenko
L.

Koncertni program akademskega pevskega zbora iz Ljubljane

1. V brezupnosti.

Fürst

Moči, moči mi daj, moj Bog,
da ko napade me obup,
ne vklonim silam se nadlog,
jim stanovitnost stavim vkljub!

Moči, moči mi daj, moj Bog!
tak krepke, kakor zid gorā:
Da če se zruši svet okrog,
propast me najde še moža.

Simon Jenko.

2. Jutro.

Mirno vse po dolu,
mrak jutranji nad vasjo...
Ziblje se škrjanček v sanji,
dremlje še nebo.
Somrak gine

in iz njega vztajajo planine...

Glej, izza gorē
prihiti mi zlatokrili prvi žar
lahno se smeje.

Prvi žar,
neba mogočni čar,
vir življenja,
vsega hrepenjal
Oj, kako hiti veselo,
v celo belo,
v gnezdo gre drobno,
ptičici odpre oko...
Njemu bratov pa sledi krdelo,
blesek nad vasjo!
In škrjanček se iz gnezda dvigne,
k nebu švigne,
grlo pesem mu drbi,
glasov sto in sto zveni,
glasov sto in sto veselja poje:

Ti, ki bivaš nad višino,
ti, ki čuvaš mi dolino,
ti, ki zreš v srca globino,
čuj molitev duše moje!

Josip Frenensfeld-Radinski.

3. Kregata se baba in devojka.

Kregata se baba in devojka
za Ivana, mladega pastirja.

Baba pravi: Moj je lepi Ivan!
A devojka: Moj je lepi Ivan!

Baba hrani troje veder vina,
a devojka vrtec samih rožic...

K babi grem, da ji popijem vino,
a devojko ljubim dokler diham!

Cvetko Golar.

4. Mesec v izbi.

Svetlo pred posteljo,
glej, mesec sije,
kot kadar sneg blesteči
vso zemljo pokrije.
Obrnem glavo navzgor...
Glej, mesec čist in tih.
Spet nagnem glavo
in k tebi v daljavo,
tja k tebi moj daljni dom,
vas, mi splava tožen vzdih!

Litaipe-Župančič.

5. Skala v Savini.

»Oj, dober večer, dékle! — Kam? —
Četudi te še ne poznám,
čegava in od kod si ti?« —
»»Hodá imam še ure tri;
tri ure še imam hodá,
pač pozno, pozno bom domá.«
»Mračí se in samótna pot,
smem jaz lí spremljati te tod?« —
»»Še níkdar strah me bilo ní —
o, ne bojím se jaz nočí!«
»Prehodíl že sem križem svet
in lepíh videl sem deklet:
Najlepša tí sí izmed vseh
po mestíh, trgíh in vaseh! —
Srcé, tí meni vnela sí,
pokoj mí dušní vzela sí. —
Ne sliší níhče, vse molčí,

Savina mimo le šumi. —
Ne vidi níhče, temen mrak...
Poljub mí dekíle dáj sladák! —
Bežíš?! O, ne, ne! Še nočíj
v ljubezní združím se s teboj!« —
A ona, ona na vso moč
beží pred tújcem v temno noč.
In on za njoj, ž njoj vštric, pa kam?
Kam dirjata, ne ve ní sam.
»Postoj, postoj! — Oh, še nocoj
v ljubezní skleneš se z menoj!« —
In dalje, dalje na vso moč
beží pred njím — kam! V črno nč.
»»Tu združím zdaj se jaz s teboj! —
Imaš pogum — pa za menoj!«
To bíl je skok črez skalní rob,
tja dol v Savíne mokrí grob!
Od strastí gnan za njoj on — kam?
V tólmun globokí pada sam.

Anton Aškerc.

6. Vasovalec.

Sinoči sem posteljo pustil,
ob zoru domov sem prišel,
oči od bedenja rdeče,
na prséh sem šopek ímel.
Skrbljívó me matí pokara,
pokara me oče ostró,
očítanje njíju mevž lí,
pri srcu je meni hudó.
A motí se oče in matí
ponočnih dolžeč me grehob;

saj príšel sem z groba preljube,
níkakor iz ljubíníh sob.
Na šopku ní jutranja rosa,
od solz mí je šopek rosan.
Ní trgan na ljubínem oknu,
na ljubínem grobu je vbran.

S. Gregorčič.

7. Kmečka balada.

»Ej, jaz pa pojdem na semenj, jaz
fantič mlad!
Da kupím svojí ljubící tam prstan
zlat,
da kupím svojí ljubící srce sladkó,
morda potém me rajší kaj ímela bo.«
»»E! Fantič, le ne hodi na semenj
níkar!...
Poslušáj starca, kaj tí dem: Zapíj
denar!
In kadar protí nočí že boš ves píjan,
gorjačo stísní grčavo v krepko sí dlan.

Potém po stezí k víru,
veš, napotí se,
in kdor jó spremljál bo,
njega polotí se!...«

Oj, župník, župník, trdí mož!
zvonoví ne pojo,
pogrebcev par in tího ga
tja v kot nesó. —

Oton Župančič.

8. Spak.

Žari na vzhodu jutra svit,
Tomaž pa ribe gre lovit!
Meglen nad morjem pajčolan
in čoln se ziblje tja čez plan.
Vesla Tomaž, vesel vesla,
saj danes zopet rib prodal.
Pa vzame sak
in ga spusti v globino...
Vzdigne... »Kaj ni nič?« —
Spusti ga drugič. —
»Zopet nič?«
»To mi nagaja sam hudič!«
Spusti v globino tretjič sak —
»Hoho! Sedaj je pa težak!«
»Kaj dvigne! — Kozla črnega!
Ustraši se, obrne ga.
Res! Kozel črn je in rogat,
kosmat ves, grdogled, bradat!
Kako Tomažu se reži!
Kako žarijo mu oči!
Prekriža se Tomaž — in spak —
sam skoči v morje! Bil je vrag!

Anton Aškerc.

9. Kosa.

Anto Javim
Koso nekdo kleplje svojo,
čuj, nekje tam sred vasi!
Ostro rezko to klepanje
skoz večerni zrak zveni.

Jutri rano pa bo trava
padala pod kosoj toj,
in cvetov po polji mnogo
palo mrtvih bo pod njo.

Slušam, slušam to klepanje,
bog ve., kaj da se mi zdi.
Smrt je, ki tam kleplje koso,
da ž njoj mene pokosi.

Anton Aškerc.

10. Kam si šla mladost...

Kam si šla mladost ti moja,
kakor solnce za goro?
Hladna je večerna zarja
in neskončna noč za njo...

Jaz pa pojdem na plesišče,
dekle moje le z menoj!
Polko godci zaigrajo,
oj, to plesal bi s teboj
vse do jutra, vse do solnca
ljubil, rajal kot vihar,
in ugasnil v divji strasti,
kot ugasne bliska žar!

Cvetko Golar.

11. Dedek Samonog.

Pase dedek Samonog,
čredo vrača skok na skok,
ovce bele, koze črne.

Kadar čredo vso zavrne,
koze, ovce, Samonog,
kadar čredo vso napase,
druga noga mu izrase.

Oton Župančič.

12. Počitek pod goro.

Davno, davno ptički so že odleteli,
v daljo vsi oblaki tihi so skopneli.
Jaz le in ta gora še ostala sva,
kakor da nikdar se ne nagledava.

Litaipce — Ferdo Kozak.

13. Pesem nočnega čuvaja.

Ura bije deset,
bojte se fantje deklet!
Jaz vam pa voščim lahko noč,
čeval vas bodem celo noč,
ko bom čeval ne bodem sam,
z mano bo Bog in svet Florjan!
Ura bije enajst,
varujte ognja otrók,
pctem pride velik jok.
Ura je že polnoči,
čuvaj vpije sred vasi.
Ura je že pol ene,
grešnik poboljšaj svoje življenje.
Ura je že ena preč,
grešnik ne delaj greha več!

Jaz vam pa voščim lahko noč,
čuval vas bodem celo noč,
ko bom čuval ne bodem sam,
z mano bo Bog in svet' Florjan!

LJUDSKE PESMI.

1. Vóznic a .

Mene pa glavica boli
za moje lepo lice.
U vózo so me djali
nikdar me ž nje peljali.
Neter v to vózo glóboko
noter v hudó temnico.
Bog reš' me s te nevolje
in s'te vozé globoke!
Ne vidim solnca rumen'ga,
ne belega več dneva.
U vózo so me djali
nikdar me ž nje peljali.

2. Smrt na duri potrklja ...

Smrt na duri potrklja —
Mlada hčérka si doma? ...
Mati so hudo zavpili
k' so presrčno jo ljubili:
»Oh preljuba hčérka ti,
večna luč naj ti gori!«
Jo na pare položili,
sveti križ ji v roke dali,
vsak naj jo z vodó škropi,
Bog naj dušo porosi ...

3. Anzer, pobič mlad.

Anzer, Anzer pobič mlad
šiva šolne v belem grad',
pod tem mladim viretom,
pod tem mladim viretom.
Prva pošta prileti:
»Ljuba v gradu bolna leži.«
Če leži naj le leži,
saj jej Bog to zdravje da.
Druga pošta prileti:
»Ljubo v grad spovedat gredo.«
Če gredo naj le gredo,
saj jej Bog to zdravje da.
Tretja pošta prileti:
»Tvoja ljuba mrtva leži.«
»Če si vmrla zavolj' me,
tudi jaz vmrjem za te!«

4. Oj tam za goro.

Oj tam za goró
škrjančki pojo,
za goró, za goro,
da zaspat ne mogó.
Škrjančki so peli,
so bili veseli.
za goró, za goro,
da zaspat ne mogó.

5. Od mrtve deklice.

Moj kristjan, današnji dan
eno pesem pojmo mi
od ene mrtve deklice,
ki tukaj mrtva leži.

Eno uro, malo dni,
kar je mamka vmrla ji,
zda j se pa nji godi takó
vse je pripravljeno b'lo.
Dan's se j' mislila možit',
nam enó veselje strit',
prišla je pošta od Boga,
in šla je s tega sveta .
Fantje in o deklice,
dobro vse premislite,
da človek ni prav nič na svet',
če je tud' mladih še let.

6. Ljubi konja jaše.

Ljubi konja jaše z Radgonskega grada,
na konjiči nese sivega Sokola.
Za klobukom nosi vejo rožmarina,
konjič zahrzgea, rožmarin razceva.
Ljuba moja draga, kam bom jaz s
konjičem?«
»Ljubi moj predragi, v mojo belo
štalo!«
»Ljuba moja draga, kam bom jaz s
sokolom?«
»Ljubi moj predragi, v mojo svitlo
kamro!«
»Ljuba moja draga, kam bom z rož-
marinom?«
Ljubi moj predragi, v moje bele
nadra.

(Iz Kokošarjeve in Štrekljeve zbirke).

2015/3353/2